

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1857.

Erste Abtheilung.

XXXII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 11. September 1857.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

d l a

Okregu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1857.

Oddział pierwszy.

Zeszyt XXXII.

Wydany i rozesłany dnia 11. Września 1857.

156.

Verordnung des Finanzministeriums, im Einvernehmen mit den Ministerien des Innern und der Justiz, vom 13. Juni 1857,

mit welcher, in Folge der Allerhöchsten Entschliessung vom 23. Mai 1857, einige Bestimmungen zu der kaiserlichen Verordnung vom 12. Juli 1856 (XXX. Stück des Reichs-Gesetz-Blattes, Nr. 123) und die weitere Ausdehnung der, mit derselben mehreren Personen ertheilten Nachsicht des, aus Anlaß der Empörung im Königreiche Ungarn und dem Großfürstenthume Siebenbürgen in den Jahren 1848 und 1849 kriegsrechtlich verhängten Vermögensverfalles, bekannt gemacht werden.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XXXII. Stück, Nr. 156, ausgegeben am 1. September 1857.

157.

Verordnung der Ministerien der Justiz und des Innern und der obersten Polizeibehörde vom 19. August 1857,

giltig für das lombardisch-venetianische Königreich,

über die Competenz zur Untersuchung und Bestrafung der Uebertretungen des *precepto politico* im lombardisch-venetianischen Königreiche.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XXXII. Stück, Nr. 157, ausgegeben am 1. September 1857.

158.

Verordnung der Ministerien des Cultus und des Handels vom 19. August 1857,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXII. Stück, Nr. 158, ausgegeben am 1. September 1857),

giltig für den ganzen Umfang des Reiches,

betreffend die Portofreiheit der geistlichen Ehegerichte.

Die Amtscorrespondenz der, in Folge des kaiserlichen Patentes vom 8. October 1856 (XLVI. Stück, Nr. 185 des Reichs-Gesetz-Blattes*) eingeführten geistlichen Ehegerichte und der außer dem Sitze derselben aufgestellten Hilfsorgane, sowohl untereinander als auch mit kirchlichen und landesfürstlichen Behörden und Aemtern, ist bei der Auf- und Abgabe portofrei zu behandeln, wenn sie mit dem Amtsfiegel verschlossen und auf der Adresse mit der Angabe des Absenders und der Aufschrift „Ehegerichtssache“ bezeichnet ist. Doch kommt die Vorschrift des §. 213 des kaiserlichen Patentes vom 3.

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakaner Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1856, Erste Abtheilung, XLIV. Stück, Nr. 190, Seite 492.

156.

Rozporządzenie Ministerstwa Skarbu, w porozumieniu z Ministerstwami Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 13. Czerwca 1857,

mocą którego, w skutek Najwyższej uchwały z dnia 23. Maja 1857 r. obwieszcza się niektóre postanowienia do Cesarskiego Rozporządzenia z dnia 12. Lipca 1856 r. (część XXX Dziennika Praw Państwa, Nr. 123) wraz z dalszém rozciągnięciem udzielonego tamże niektórym osobom przypuszczenia kary przypadku majątku, orzeczonej przez sąd wojenny z powodu powstania w Królestwie Węgierskiem i Wielkiem Księstwie Siedmiogrodzkim w latach 1848 i 1849.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXXII, Nr. 156, wydaną d. 1. Września 1857.

157.

Rozporządzenie Ministerstw Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, tudzież Najwyższej Władzy Policyjnej z dnia 19. Sierpnia 1857,

obowiązujące w Królestwie Lombardzko-Weneckim,

o kompetencji względem śledzenia i karania przestępstw co do *precetto politico* w Królestwie Lombardzko-Weneckim.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXXII, Nr. 157, wydaną d. 1. Września 1857.

158.

Rozporządzenie Ministerstw Wyznań i Handlu z dnia 19. Sierpnia 1857,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXII, Nr. 158, wydana dnia 1. Września 1857),

obowiązujące w całym obrębie Państwa,

co do wolności od portoryjum duchownych sądów małżeńskich.

Korespondencyja urzędowa zaprowadzonych Cesarskim Patentem z dnia 8. Października 1856 r. (część XLVI, Nr. 158 Dziennika Praw Państwa *) duchownych sądów małżeńskich, równie jak zewnątrz siedliska ich ustanowionych organów pomocniczych, nie tylko między nimi samemi lecz też i z władzami kościelnymi i Cesarskimi za wolną ma być uważaną od portoryjum tak przy podaniu jak oddaniu, jeżeli zamkniętą jest pieczęcią urzędową i na adresie oznaczoną wyszczególnieniem odsełającego i napisem „rzecz sądu małżeńskiego“. Przestrze-

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1856, Oddział pierwszy, Zeszyt XLIV, Nr. 190, stron. 492.

Mai 1853 (XXVI. Stück, Nr. 81 des Reichs-Gesetz-Blattes*) zu beachten, zu Folge deren, Zustellungen an Parteien außerhalb des Gerichtsortes in der Regel durch die Post zu geschehen haben.

Graf **Ehun** m. p. Ritter von **Toggenburg** m. p.

159.

Verordnung der Ministerien des Innern und der Justiz und der obersten Polizeibehörde vom 20. August 1857,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXII. Stück, Nr. 159, ausgegeben am 1. September 1857),

wirkfam für alle Kronländer, mit Ausnahme von Tirol und Vorarlberg, des lombardisch-venetianischen Königreiches und der Militärgränze,

womit einige Erläuterungen zu dem Waffenpatente vom 24. October 1852, Nr. 223 des Reichs-Gesetz-Blattes**), erlassen werden.

Zur Lösung vorgekommener Zweifel und Anfragen, finden die Ministerien des Innern und der Justiz einverständlich mit der obersten Polizeibehörde nachstehende Erläuterungen zu dem Waffenpatente vom 24. October 1852, Nr. 223 des Reichs-Gesetz-Blattes, zu erlassen:

ad §§. 2 und 8. Kanonen sind wie verbotene Waffen zu behandeln. Ueber Gesuche um Bewilligung zum Besitze von Kanonen entscheidet das Ministerium des Innern im Einverständnisse mit dem Armees-Ober-Commando und der obersten Polizeibehörde.

ad §. 4. Nach der den Länderstellen bereits mit dem Ministerialerlasse vom 15. April 1853, Zahl 1982, ertheilten Belehrung gehören Kapseln (Zündhütchen) zu den Munitionsgegenständen, und es finden daher die Bestimmungen über die Erzeugung, den Verkehr und den Besiz von erlaubten Munitionsgegenständen auch auf diesen Artikel Anwendung.

ad §. 9. Die Bewilligung, eine verbotene Waffe zu besizen, schließt, wie sich aus dem §. 14 ergibt, die Bewilligung, dieselbe zu tragen, nicht in sich. Ausnahmsweise kann aber auch diese letztere Bewilligung beim Vorhandensein rüchtswürdiger Gründe von der politischen Landesbehörde nach Vernehmung der landesfürslichen Sicherheitsbehörde ertheilt werden.

ad §§. 12 und 42. Waffen und Munitionsgegenstände, die aus dem im §. 12 angegebenen Grunde dem Eigenthümer nicht belassen werden können, oder deren ferne-

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, Jahrgang 1853, Erste Abtheilung, XXII. St., Nr. 104, Seite 253.

**) Allgemeines Landes-Gesetz und Regierungsblatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, XLII. Stück, Nr. 304, Seite 723.

gać atoli należy przepisu §. 213 Patentu Cesarskiego z dnia 3. Maja 1853 (część XXVI Nr. 81 Dziennika Praw Państwa *), w skutek którego doręczenia stronom zewnątrz miejsca sądu w powszechności przez pocztę miejsce mieć winny.

Hrabia **Thun** m. p. Kawaler de **Toggenburg** m. p.

159.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości, tudzież Najwyższej Władzy Policyjnej z dnia 20. Sierpnia 1857,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXII, Nr. 159, wydana dnia 1. Września 1857),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, z wyjątkiem Tyrolu i Vorarlberga, Królestwa Lombardzko-Wenecyjskiego i Pogranicza wojskowego,

którem wydają się niektóre objaśnienia do Patentu o broni z dnia 24. Października 1852 r. Nr. 223 Dziennika Praw Państwa **).

Celem usunięcia zaszłych wątpliwości i rozwiązania kwestyj, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości w porozumieniu z Najwyższą Władzą Policyjną wydają następujące objaśnienia do Patentu o broni z dnia 24. Października 1852 r., Nr. 223 Dziennika Praw Państwa:

ad §§. 2 i 8. Armaty traktowane być winny jak broń zakazana. Na prośby o pozwolenie do posiadania armat rozstrzyga Ministeryum Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Nadkomendą armii i Najwyższą Władzą Policyjną.

ad §. 4. Wedle instrukcyi, udzielonej Rządowi krajowemu już w Rozządzeniu Ministeryalnym z dnia 15. Kwietnia 1853 r., Liczba 1982, należą kapsułki do przedmiotów amunicyjnych, a zatem postanowienia o wyrobie, sprzedaży i posiadaniu pozwolonych przedmiotów amunicyjnych także i do tego artykułu zastosowanie znajdują.

ad §. 9. Pozwolenie posiadania broni zakazanej, nie zamyka w sobie, jak to z §. 14 wynika, pozwolenia do noszenia takowej. Wyjątkowo zaś nawet i to pozwolenie, gdzie zachodzą godne uwzględnienia powody, udzielonem być może przez władzę krajową polityczną po wysłuchaniu Cesarskiej władzy bezpieczeństwa.

ad §§. 12 i 42. Broń i przedmioty amunicyjne, nie mogące właścicielowi być pozostawione z powodu, w §. 12 wyszczególnionego, lub téż których dalsze

*) Dziennik Rządowy dla Kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi, Rok 1853, Oddział piérwszy, Część XXII, Nr. 104, stron. 253.

***) Powszechny Dziennik Praw Krajowych i Rządowych dla Kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi, Część XLII, Nr. 304, stron. 723.

rer Besitz sich nach §. 42 als unstatthaft darstellt, sind ämtlich zu hinterlegen. Dem Eigenthümer bleibt jedoch freigestellt, die ihm abgenommenen Waffen und Munitionsgegenstände zu veräußern, und es sind dieselben an die von ihm namhaft gemachten Uebernehmer, falls gegen deren Befugniß zum Waffenbesitze kein Anstand besteht, auszufolgen.

Auch kann derselbe verlangen, daß die Waffen auf seine Kosten unbrauchbar gemacht und ihm in diesem Zustande ausgefolgt werden. Sollte aber der Eigenthümer binnen drei Monaten weder in der einen noch in der anderen Weise eine Verfügung getroffen haben, so sind die abgenommenen Waffen und Munitionsgegenstände an, zum Waffenbesitze geeignete Personen im Wege der öffentlichen Feilbietung von Amtswegen zu veräußern. Unbrauchbare Waffen können als Bruch Eisen und anderweitiges Materiale hintangegeben werden. Verbotene Waffen, für welche sich kein zum Besitze berechtigter Uebernehmer findet, sind unbrauchbar zu machen und in diesem Zustande zu veräußern.

In jedem Falle ist der Erlös nach Abzug der allfälligen Kosten dem Eigenthümer auszuhändigen.

Wenn sich in der Verlassenschaft eines Verstorbenen oder unter den zu einer öffentlichen Versteigerung bestimmten Gegenständen Waffen oder Munitionsgegenstände befinden, zu deren Besitz wohl der bisherige Eigenthümer berechtigt war, der neue Erwerber aber hiezu einer besonderen Erlaubniß bedarf, so sind dieselben nur gegen Nachweis dieser Erlaubniß auszuliefern, widrigens der politischen Behörde zuzumitteln, welche mit selben nach obigen Bestimmungen vorzugehen hat.

Wird der Besitz von Waffen nach §. 42 nur zeitweilig eingestellt, so sind dieselben bis zur Beseitigung des Hindernisses in sicheren Verwahrsam zu nehmen, falls der Eigenthümer mit diesen Waffen nicht eine andere für zulässig erkannte Bestimmung treffen sollte.

ad §. 14. Zu den Militär-Individuen, welche nach dem ersten Absatze der, das Waffenpatent erläuternden Verordnung des Kriegsministeriums vom 2. April 1853, Nr. 63 des Reichs-Gesetz-Blattes*), hinsichtlich des Besitzes und des Tragens von Privatwaffen keiner Beschränkung unterworfen sind, gehört nach einer Eröffnung des Armees-Ober-Commando die Mannschaft vom Feldwebel und Wachtmeister abwärts nicht.

ad §. 15. Das auf den Forstschuß oder Jagddienst oder auf beide Dienste beeidigte Personale, es mag vom Staate, von Gemeinden oder von Privaten bestellt sein, kann im Dienste, wenn es das vorgeschriebene Dienstkleid, oder die zur öffentlichen Kenntniß des Bezirkes gebrachte bezeichnende Kopfbedeckung oder Armbinde trägt, die üblichen Waffen führen, ohne hiezu eines Waffenpasses zu benöthigen.

Freiherr von **Bach** m. p. Graf **Nádasdy** m. p. Freiherr von **Kempen** m. p., F. M. L.

*) Landes-Regierungs-Blatt vom J. 1853, Erste Abtheilung, XV. Stück, Nr. 64, Seite 150.

posiadanie wykazuje się wedle §. 42 jako niedopuszczalne, urzędownie złożone być winny. Właścicielowi pozostawia się atoli wolność sprzedania odebranych mu broni i przedmiotów amunicyjnych, które wydane być mają nabywcom przez wymienionym, jeżeli nie zachodzi nic przeciw ich upoważnieniu do posiadania broni.

Takowy żądać może także, ażeby broń jego kosztem uczyniono nieużyteczną i jemu w tym stanie oddaną była. Gdyby zaś właściciel w ciągu trzech miesięcy ani w ten ani w ów sposób nie zarządził, odebrana broń i przedmioty amunicyjne sprzedane będą z urzędu drogą licytacji publicznej osobom, do posiadania broni upoważnionym. Użyteczna broń pozbytą być może jako łom żelazny lub też inny materyał. Broń zakazaną, dla którejby się nie znalazł nabywca do posiadania upoważniony, nieużyteczną uczynić i w tym stanie sprzedać należy.

W każdym razie cena pozyskana wydana być ma właścicielowi po odtrąceniu kosztów wyłożonych.

Jeżeli w puściznie zmarłego lub między przedmiotami do publicznej licytacji przeznaczonemi znajduje się broń lub przedmioty amunicyjne, do których posiadania wprawdzie dotychczasowy właściciel upoważniony był, nowy nabywca zaś osobnego potrzebuje pozwolenia, wydać takowe należy tylko za wykazaniem tegoż pozwolenia, inaczej zaś odesłać je do władzy politycznej, która z niemi postąpić ma wedle powyższych postanowień.

Jeżeli posiadanie broni wedle §. 42 tylko do czasu zawieszonym będzie, tedy takowa aż do usunięcia przeszkody oddaną być ma na bezpieczne schowanie, gdy właściciel nie zarządzi nią w inny sposób stósowny.

ad §. 14. Do osób wojskowych, które wedle pierwszego ustępu Rozporządzenia Ministerstwa Wojny z dnia 2. Kwietnia 1853, Nr. 63 Dziennika Praw Państwa, objaśniającego Patent o broni, pod względem posiadania i noszenia broni prywatnej nie ulegają żadnemu ograniczeniu, wedle udzielenia Nadkomendy armij nie należą szeregowcy, od felfebła i wachmistrza na dół idąc.

ad §. 15. Personale, zaprzysiężone do służby leśnej lub łowczej, lub też do jednej jak drugiej razem, bez różnicy, czy przez Rząd, gminę lub przez prywatnych ustanowionem jest, może zwykłą broń nosić w służbie, nie potrzebując ku temu paszportu, jeżeli używa ubioru służbowego przepisanego, lub odznaczającego okrycia głowy lub naramiennika, podanego do powszechnej wiadomości w powiecie.

Baron **Bach** m. p. Hrabia **Nádasdy** m. p. Baron **Kempen** m. p. F. M. P.

*) Dziennik Rządowy z r. 1853, Oddział pierwszy, Część XV, N. 64, stron. 150.

160.

Erlaß des Finanzministeriums vom 23. August 1857,

giltig für das Lombardisch-venetianische Königreich,

betreffend einige Aenderungen des Ausmaßes des *dazio consumo murato*.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XXXII. Stück, Nr. 160, ausgegeben am 1. September 1857.

161.

**Verordnung des Ministeriums für Cultus und Unterricht
vom 24. August 1857,**

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXII. Stück, Nr. 161, ausgegeben am 1. September 1857),

wirksam für die Universitäten zu Wien, Prag, Lemberg, Krakau, Graß und Innsbruck,

über die Verlängerung der Wirksamkeit des provisorischen Gesetzes über die Organisation der akademischen Behörden.

In Folge der von Seiner k. k. Apostolischen Majestät mit Allerhöchster Entschlie-
fung vom 17. August 1857 hierzu erteilten Ermächtigung wird die Wirksamkeit des
provisorischen Gesetzes vom 27. September 1849*), hinsichtlich der Organisation der
akademischen Behörden, auf das kommende Studienjahr 1857-58 in soferne ausgedehnt,
als nicht im Laufe dieses Jahres andere hierauf bezügliche Bestimmungen erfolgen
sollten.

Graf Thun m. p.

*) Ergänzungsband des R. G. B., Nr. 401, Seite 722.

160.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 23. Sierpnia 1857,

obowiązujące w Królestwie Lombardzko - Weneckim,

dotyczące niektórych zmian w wymiarze tak zwanego *dazio consumo murato*.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXXII, Nr. 160, wydaną d. 1. Września 1857.

161.

**Rozporządzenie Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia
24. Sierpnia 1857,**

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXII, Nr. 161, wydana dnia 1. Września 1857),

obowiązujące w Uniwersytetach we Wiedniu, w Pradze, Lwowie, Krakowie, Gracu i Insbruku,

o przedłużeniu działalności prowizorycznej ustawy o organizacyi władz akademicznych.

W skutek udzielonego przez Jego C. K. Apostolską Mość upoważnienia Najwyższem Postanowieniem z dnia 17. Sierpnia 1857 r. działalność prowizorycznej ustawy z dnia 27. Września 1849 r. *) pod względem organizacyi władz akademicznych rozciągniętą zostaje na następujący rok szkolny 1857-58 o tyle, o ile w ciągu roku tego nie będą wydane inne dotyczące postanowienia.

Hrabia **Thun** m. p.

*) Tom uzupełniający Dziennika Praw Państwa, Nr. 401, stron. 722.

